

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4426/22
29.2.2024.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник адвокат Љубица Крстић из Београда, ул. Нехруова бр. 123, против тужене Општине Чајетина, ул. Александра Карађорђевића бр. 34, Чајетина, коју заступа законски заступник Општинско правобранилаштво Општине Чајетина, ул. Александра Карађорђевића бр. 34, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 1138/21 од 19.05.2022. године, исправљене решењем истог суда П 1138/21 од 06.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П 1138/21 од 19.05.2022. године, исправљена решењем истог суда П 1138/21 од 06.07.2022. године у ставовима првом, другом, четвртном и седмом изреке, а жалба тужене се **ОДБИЈА** као неоснована.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужене изјављена против трећег, петог и шестог става изреке пресуде Основног суда у Панчеву П 1138/21 од 19.05.2022. године, исправљене решењем истог суда П 1138/21 од 06.07.2022. године.

Образложење

Ожалбеном пресудом првим ставом изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе од 11.4.2022. године. Другим ставом изреке делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена Општина Чајетина да тужилци АА на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 310.000,00 динара и то за претрпљене физичке болове износ од 100.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 90.000,00 динара и за душевне болове због умањена животне активности износ од 120.000,00 динара све са законском затезном каматом од дана пресуђења 19.5.2022. године до исплате а у року од 15 дана. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев преко досуђеног износа до укупно траженог износа од 430.000,00 динара и то на име накнаде за претрпљене физичке болове за износ од 50.000,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх за износ од 40.000,00 динара и на име накнаде за душевне болове због умањења животне

активности за износ од 30.000,00 динара. Четвртим ставом изреке делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена Општина Чајетина да тужиљи на име накнаде материјалне штете плати износ од 43.424,56 динара на име накнаде за нето изгубљену зараду, са законском затезном каматом почев од 28.03.2022. године до исплате у року од 15 дана. Петим ставом изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа накнаде материјалне штете до траженог од 61.946,59 динара са законском затезном каматом од 01.12.2019. године до коначне исплате као неоснован. Шестим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиље у делу законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете за период од 01.12.2019. до 27.03.2022. године. Седмим ставом изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 176.236,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до пресуде до исплате у року од 15 дана.

Против ове пресуде тужена је изјавила благовремену жалбу побијајући пресуду у целости из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (Службени гласник РС” бр.72/11, бр.72/2011, 49/2013 - одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014, 87/2018, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужене неоснована у претежном делу, а делом је недозвољена.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 20.08.2019. године око поднева, шетајући са ћерком по јавној површини – стази намењеној за кретање пешака у центру Златибора поред које се са леве стране налази кладионица “Адмирал” а са десне стране пут резервисан за саобраћај моторних возила, а реч је о стази поплочаној бетонским плочама у дужини од око 10-так метара до које се долази силаском низ степениште, сишавши низ степениште и закорачивши на ову стазу тужиља је стала на бетонску плочу која је изгледала уредно постављена, међутим била је у потпуности расклимана те је одбацила тужиљу у моменту када је на њу закорачила тако да је тужиља изгубила равнотежу и пала. Плоча је деловала као уредно забетонирана без икаквих видљивих оштећења која би указивала да је расклимана односно да на њу није безбедно стати. На тој пешачкој стази нису у то време извођени грађевински радови нити је било каквих знакова упозорења да овом стазом није безбедно кретати се. Било је ведро и суво време при дневној светлости, а тужиља се кретала нормалним ходом без журбе водећи рачуна куда се креће гледајући напред у правцу свог кретања прикладно обувена, у патикама. Стаза се налази на кат. Парцели ... КО ... која је у јавној својини Општине Чајетина. Приликом пада тужиља је задобила повреде руке, колена и лица због чега се непосредно након повређивања јавила у здравствену станицу на Златибору одакле је упућена у Чајетину па у Ужице а лечење је потом настављено у Општој болници у Панчеву, а догађај је пријављен и Полицијској станици Чајетина. У догађају, тужиља, рођене 1965. године, задобила је телесне повреде и то прелом доњег зглобног краја десне жбичне кости која се појединачно квалификује као тешка телесна повреда и огуљотину коже у пределу носа, браде и левог колена која се појединачно квалификују

као лака телесна повреда, а збирно све повреде као тешка телесна повреда. Због задобијених повреда, тужиља је претрпела физичке болове јаког интензитета у укупном трајању од једног дана, средњег интензитета у следеће две недеље, слабог интензитета наредних све укупно један и по месец као и привремене болове у наредном периоду као и у будућности, углавном слабог интензитета и ретке учесталости у зависности од дужине и тежине физичке активности, захтевности и дуготрајности мануелних операција, промене времена и слично. У моменту повређивања, тужиља је почела да трпи примарни страх јаког интензитета јер се неочекивано нашла у ситуацији опасној по телесни интегритет у трајању од око три минута док није дошло до делимичног смиривања узбуђености потом је страх који је трпела слабио у јачини и прешао у секундарни страх који је био јаког интензитета и трајао је седам часова а затим је страх слабио по јачини преко страха средњег интензитета који је трајао око седам дана до контролног прегледа и након чега је прешао у страх слабог интензитета који се назива бојазан или стрепња условљен неизвесношћу исхода лечења који је трајао око три месеца. Страх није оставио трајне последице на психички живот тужиље. Код тужиље је услед спорног повређивања дошло до умањења животне активности од 5% због верификованих дефинитивних последица у смислу стања после задобијеног прелома које се манифестује у потешкоћама приликом подизања и ношења тешких терета, потешкоћама и лимитима приликом прихватања и бацања предмета десном руком, смањеној стабилности и сигурности свих мануелних операција десном руком и преваходно оних грубљег типа као што је гурање, дочекивање, гњечење, вучење, стезање, стискање, шрафљење и сл. те код свих спортско рекреативних активности које захтевају активну и дужу употребу леве руке, предизпозицију за ранију појавност и бржу прогресију тзв. посттрауматских дегеративних промена односно окоштавања на захваћеном десном ручном зглобу, смањеној рефлексној одбрамбеној реакцији десном руком и телом у целини. Тужиља је трпела и душевне болове и то од момента повређивања до скидања гипсане имобилизације око 1 месец и седам дана када тужиља није могла да обавља највећи део својих уобичајених животних активности и то за време физикалне терапије до краја лечења око два месеца трпела је душевне болове средњег интензитета а због умањења животне активности од 5% трпи душевне болове лаког интензитета који су условљени трајним функционалним сметњама у претходно описаним видовима настале штете. Психијатријски душевни болови представљају мешавину негативних афеката као што су осећање жалости, мање вредности, условљено сазнањем тужиље да она у функционалном смислу не поседује иста својства као пре повређивања. Тужиља је у време предметног догађаја била запослена код ... Услед повређивања била је привремено спречена за рад у периоду од 21.08.2019. године до 18.11.2019. године за које време јој је исплаћивана накнада зараде у висини од 65 % а због оставарених сати боловања исплаћено јој је мање укупно 61.946,59 динара са припадајућим доприносима за обавезно социјално осигурање односно 43.424,56 динара "нето". До дана закључења главне расправе тужена није исплатила тужиљи тражену накнаду нематеријалне нити материјалне штете.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је најпре ценио истакнути приговор доприноса тужиље настанку штете који је нашао неоснованим у смислу члана 192 став 1 ЗОО, оцењујући да је тужиља била пажљива приликом кретања и да спорно место није било обезбеђено, да нису били постављени знаци опасности по безбедност пешака, да нису постојала обележја да се ради о градилишту те да тужиља ничим није допринела настанку или повећању штете, прихватајући исказ

тужиље и саслушаног сведока ББ. Чињенице које су везане за тежину повреде и последице повреде у виду трпљења појединих видова нематеријалне штете утврдио је вештачењем преко судских вештака медицинске струке. Даље је применом чланова 154, 155, 173 и 174 Закона о облигационим односима, чл. 2 став 1, 3 став 1 тачка 10 и 32 став 2 Закона о комуналним делатностима, те чл. 3 став 1 тачка 10, 6 став 1 тачка 1 и 7 Одлуке о комуналном уређењу Општине Чајетина (“Службени лист Општине Чајетина” 7/17), оценио да је за штету коју је тужиља претрпела у предметном догађају одговорна Општина Чајетина по основу објективне одговорности, оцењујући да је бетонска плоча која није добро постављена и у потпуности расклимана несумњиво опасна ствар од које потиче повећана опасност од штете. Оцењујући даље применом члана 200 став 1 и став 2 Закона о облигационим односима, полазећи од чињенице да је тужиља лице женског пола у време догађаја са навршене 54 године живота, те утврђеног трајања интензитета претпљених физичких болова и страха те умањења животне активности које је остало као последица повређивања, правичну накнаду нематеријалне штете утврдио је у износима досуђеним у другом ставу изреке, док је до тражених износа одбио тужбени захтев оцењујући да су исти превисоко постављени и да не одговарају сврси накнаде нематеријалне штете. На досуђене износе досудио је законску затезну камату од дана пресуђења у смислу члана 277 ЗОО.

Одлучујући о захтеву тужиље за накнаду материјалне штете оценио је да је исти захтев делимично основан, па применом чл. 155, 189 став 3 Закона о облигационим односима, одлучио да тужиљи припада изгубљена зарада, и то зарада без припадајућег пореза и доприноса за социјално осигурање јер је у питању стварна штета коју је претрпела за време привремене спречености за рад у периоду од 21.08.2019. до 18.11.2019. године у ком периоду је остварила само накнаду зараде и да јој на исту припада и законска затезна камата почев од дана вештачења 28.03.2022. године када је висина материјалне штете коју је тужиља претпела и утврђена у смислу члана 189 став 3 те 277 ЗОО а да је тај захтев неоснован за износе наведених пореза и доприноса.

Оваква пресуда је правилна и законита а коју и овај суд као другостепени у потпуности прихата, са свим датим чињенично правним разлозима, те пресуду не образлаже детаљно применом члана 396 став 2 ЗПП.

Неосновано се жалбом побија правилност утврђеног чињеничног стања, које је резултат савесне и брижљиве оцене сваког доказа појединачно и у њиховој свеукупности, при чему је поступак оцене изведених доказа изложен на јасан и аргументован начин. Првостепени суд је био овлашћен да применом чл. 8 ЗПП, по слободном судијском уверењу, одлучи које ће чињенице да узме као доказане. У конкретном случају, саслушањем тужиље као и сведока ББ, која је очевидац догађаја, те прихватањем и приложених фотографија лица места, утврдио је да је штетни догађај настао на начин који описују тужиља и сведок, а потврђују приложене фотографије. Описани след догађаја је логички и животно прихватљив, а да је другачије стање у погледу стања пешачке стазе коју тужена није одржавала и услед чега је тужиља повређена, тужена није понудила у току поступка.

Правилност побијане пресуде у погледу примене материјалног права, не доводи се са успехом у сумњу наводима жалбе да тужиља није доказала кривицу тужене Општине Чајетина јер је првостепени суд јасно и аргументовано образложио своје

правно становиште да се одговорност тужене општине заснива на створеном ризику због небезбедности стазе намењене за кретање пешака условљеном постојањем расклимане бетонске плоче без видљивих знакова упозорења, а коју је тужена општина била дужна да одржава сходно наведеним одредбама Закона о комуналним делатностима и Одлуци. Без утицаја су жалбени наводи да су са свих страна прилаза тргу постојала обележја да се ради о градилишту јер су у то време извођени радови на реконструкцији трга, када место на ком је тужиља повређена није трг већ јавно шеталиште на ком нису извођени радови. Тужена општина која одговара за безбедност и уређеност јавних површина по основу објективне одговорности се те одговорности могла ослободити, у смислу чл. 177 став 1 и 2 Закона о облигационим односима, доказивањем да штета потиче од више силе или да је штета настала искључиво радњом оштећеника или трећег лица, коју он није могао предвидети и чије последице није могао избећи или отклонити. Терет доказивања чињеница важних за ослобођење од одговорности у смислу наведене одредбе био је на туженој, али како је првостепени суд оценио непостојање одговорности тужиље за насталу штету, а друге разлоге за ослобођење од одговорности тужена није понудила, то су наводи везани за ослобођење од њене одговорности неутемељени а самим тим и неосновани.

Како се ни осталим некоментарисаним наводима жалбе не доводи у сумњу правилност побијане пресуде нити у погледу утврђеног чињеничног стања нити примене материјалног права те како нису учињене ни битне повреде одредаба парничног поступка, првостепена пресуда је потврђена применом члана 390 ЗПП, а применом члана 401 став 2 ЗПП потврђена је као правилна и одлука о трошковима поступка јер је донета правилном применом 153 и 154 ЗПП, Таксене тарифе из Закона о судским таксама и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Како су одлукама из трећег, петог и шестог става изреке побијане пресуде одбијени захтеви тужиље, то тужена нема правни интерес да се жали против истих, због чега је одлучено у другом ставу ове пресуде применом чланова 387 став 1 тачка 1 и 378 став 3 ЗПП.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић